Information om inträdesprov till Teaterlinjen åk 2

För närvarande har vi inga lediga platser, men detta kan uppstå under sommaren. Vi har därför valt att ha en sökning till åk 2 fredagen den 19 maj.

För att ha möjlighet att söka till Åk 2 ska du kunna visa att du har motsvarande utbildning och erfarenhet som vår utbildning i åk 1.

Proven kommer att se ut så här:

Prov 1

Du får fritt välja **en** av följande två texter:

- Rollen **NINA** ur Måsen av Anton Tjechov
- Rollen **SJIMURINA** ur Hamlet i Gödselby av Ivo Bresan
- Rollen **INGA** ur Streber av Stig Dagerman

PROV 2

Du ska framföra en egen vald scen. Scenen får ta högst **3 minuter.**

BREV

Vi önskar att du kortfattat berättar om dig själv och din teaterbakgrund, samt vad du har för mål med utbildningen. Högst en A 4 sida.

Rollen **INGA** ur **STREBER** av Stig Dagerman

INGA

Du vet Åke gungade. Han hade en trapets i sitt rum och där övade han sej varenda dag. Och ibland när jag var hos honom brukade han säga att om dom miste verkstan så skulle han ta jobb som trapetskonstnär. På nån cirkus. Han behövde bara gå dit och visa sitt nummer, sa han, så skulle dom ta honom på en gång. Och i dag klockan fyra ringde dom från en cirkus hem till oss. Det var direktören själv som ringde. Jo, det hade hänt en olycka, sa han, och vi har funnit en lapp med ert namn hos den förolyckade. Är det allvarligt, sa jag. Det är slut, sa han, men om ni vill komma hit så får ni komma. Och jag tog en bil och for dit. Det är ingenting att se, sa direktören, för han föll på huvudet. Och dom var nyss här och hämtade honom. Direktören, sa jag, låt mig komma in i manegen. Och vi gick in i manegen tillsammans. Jag vill inte ha nåt nät, hade Åke sagt, och så högt upp som möjligt vill jag ha trapetserna. Men visst ska ni ha nät, hade direktören sagt. Inga förolämpningar, sa Åke, och nu ska det bli som jag sagt. Så något nät blev det inte. Och han hade varit fin, sa direktören, ett riktigt fenomen. Och just när jag ville ropa ner honom, sa direktören, så hände det. Och det var så förbannat konstigt, sa direktören. För visst skulle han nåt fram. Han hade bara behövt sträcka ut en hand. Det var som om han inte ville. Det var som om han ville dyka istället, sa direktören. Och så pekade han. Och jag föll ihop i manegen. Och han bar in mej på kontoret och hällde i mej konjak och körde mej hem. Och med det samma jag kom hit la jag nyckeln i lådan. För jag behöver den inte längre.

Rollen **SJIMURINA** ur **HAMLET I GÖDSELBY** av Ivo Bresan

Motläsaren Rollen Sjkunza befinner sig utanför scenen

SJIMURINA

Kamrater och kamratskor! Alla vet ju att jag varken är bildad eller lärd. När det gäller sådana här, vad heter det nu… kultur- och bildningssaker, så kan jag inget alls. Men jag skulle ändå vilja komma med ett förslag. För två år sen var jag i Zagreb, när kamrat ordföranden hade skickat mig till vinodlarkooperativet där, för att jag skulle sälja tvåhundra hektoliter till dem. Och när jag hade klarat av allt arbete som jag skulle, och skrivit under alla blanketter som skulle skrivas under, så var det en kamrat från vinodlarna som sa till mig: ”Hördu, kamrat, vill du inte gå med oss på teater i kväll?”

Ni skulle sett det underverket, bröder. In kommer jag och där är det ljust som mitt på blanka dagen och alldeles elektrifierat alltihop därinne. Och lika mycket folk som i våra tre byar tillsammans. Och stolar fanns det där, som for upp tvärt när man reste sig från dem. Inga konster där inte!

SJKUNZA

Och vad hette föreställningen då?

SJIMURINA

Vänta lite… Heliga Guds Moder… Ja, jo, jag tror att den hette ”Amlet”.

SJKUNZA

Inte ”Amlet” – ”Hamlet”.

SJIMURINA

Håll truten, lärare och avbryt mig inte. Amlet eller Hamlet kan väl kvitta. Det var en massa folk som kom in på scenen, och alla var klädda som varken bönder eller herrskap brukar. Man kunde inte se om de hade byxor på sig eller inte. Och så började de fara runt och skrika och på slutet pucklade de på varandra allihop, karlar och fruntimmer om varandra. Och när jag reste mig för att gå hem, då låg det bara döingar på scenen. Ja, det säger jag att något sådant har jag aldrig fått skåda varken förr eller senare. Och nu vill jag föreslå att vi också ska spela den.

Rollen **NINA** ur **MÅSEN** av Anton Tjechov

NINA

Jag var rädd att du skulle hata mig. Jag drömmer varje natt att du ser på mig och inte känner igen mig. Om du visste! Sedan jag kom hit har jag hela tiden gått omkring här… vid sjön. Jag har varit vid ert hus många gånger och inte vågat gå in. Kom så sätter vi oss. Vi sätter oss här och pratar, bara pratar. Det är så skönt här, varmt och skönt… Hör du vinden? Hos Turgenjev står det på ett ställe: ”Sådana nätter är den lycklig som har tak över huvudet och en varm vrå.” Jag är måsen… Nej, det är fel… Vad skulle jag säga? Jo… Turgenjev… ”Och Gud bevare alla hemlösa vandrare.” Förlåt. Det gör inget, det känns lättare så… Jag har inte gråtit på två år. Sent i går kväll gick jag för att se efter i trädgården om vår teater fanns kvar. Den stod kvar. Jag började gråta för första gången på två år, och det lättade, det klarnade i själen. Se, jag gråter inte längre. Så du har alltså blivit författare… Du författare och jag skådespelare… Vi har båda hamnat i trampkvarnen… På den tiden levde jag lycklig som ett barn – jag vaknade på morgonen och började sjunga; jag älskade dig, drömde om att bli berömd, och nu? I morgon bitti ska jag åka till Jelets i tredje klass… med bara bönder i kupén, och i Jelets kommer de teatersugna grosshandlarna att följa mig med sina inviter. Vilket tarvligt liv! Varför säger du att du kysst marken där jag gått? Mig borde man skjuta. Jag är dödstrött! Om jag bara fick vila… vila! Minns du? Livet var så klart, så varmt, så ljust och rent, våra känslor var som ömtåliga, gracila blommor… Minns du?